

трапезарія и нѣкога една само стая за живописнытъ творснѣ сирѣчь картинна галерея. Сичкытъ тѣзи стан имахъ съобщеніе съ едно чети-режгълно пространство, украсено най-често отъ редъ стълпове на три-тъ страны, какъто колонадата, а са отличавахъ отъ нея само по очер-таніето. Туй бѣше сжщата тѣй да речемъ градина (*viridarium*), укра-сена съ водометъ съ статуи и съ разнovidны цвѣтъ. На края са на-мѣрваше стаята на градинаря, а отъ двѣтъ страны, ако домочадцытъ бѣхъ много, намѣрвахъ са еще особны стан.

Вторыйтъ и третійтъ катъ на кѣщята на Помпея обыкновенно не заслужаватъ вниманіе, защото тѣ са стронхъ надъ една часть на дол-ния катъ за живѣлище само на слугытъ.

Не можемъ да кажемъ сжщото за великолѣпнытъ римскы зданія, които общо на вторыя катъ имахъ залата за пиршествата (*coenaculum*).

Стантъ въ помпейскытъ домове бѣхъ тѣсны, защото въ умѣрен-нытъ тѣзи климаты домувладыцытъ обыкновенно приемахъ избѣренны-тъ посѣтители, или въ колонадата, или въ залата, или въ градината. И трапезаріитъ бѣхъ малкы, макаръ и изящно украсены, защото древнытъ обычахъ съобщеніето, но рѣдко призовавахъ на вечера по-вече отъ осемъ приятели, и тогасъ гощавахъ призованытъ въ залата.

Расподѣленіето на тѣзи стан, гледаны отъ входа докарвахъ прия-тность на очитъ: гледашъ въ едно време исписаната зала, спалнытъ и изящната колонада, и въ по голѣмы кѣщя трапезаріята и гради-ната украсена съ источникъ и съ статуи.

Отъ горнето описаніе читателиты могатъ вече да си съставятъ понятіе за кѣщята на Помпея, въ които гръцката и римска архите-ктура бѣхъ размѣсены съ преобладаніето на послѣдната. Особенно е-дно различіе са срѣща нѣкога въ всѣка почти кѣща, но главното на-мѣрвамы въ всякытъ. Во всякытъ кѣщы са намѣрва зала (*atrium*), архивъ (*tablinum*) и колонада, които имахъ съобщеніе помежду си. Сичкытъ стѣны бѣхъ великолѣпно исписаны, ввредъ са срѣщатъ слѣ-ды на народъ наклоненъ къмъ сѣка изящность въ живота. Но вку-сътъ на жителитъ на Помпея не е съвсѣмъ безукорызнененъ; тѣ фа-натически търсахъ най-бѣднытъ цвѣтове и най-фантастическытъ сю-жеты. Често тѣ шеряхъ съ най-червенъ цвѣтъ половината на стълпо-ветѣ, а другата половина оставяхъ бѣла. Тѣзи които имахъ малкы градины, за да излѣжгъ окоото за пространството, и списвахъ по о-градата дървета, птици и храмове. На туй шарлатанство подража и приятныйтъ схоластикъ Плиній, като го аресваше и хваляше за остроумю.

Кѣщата на Главка бѣше отъ най-малкытъ и най украсенытъ отъ частнытъ кѣщя въ Помпея. Въ неѣ са влѣзва чрезъ едно тѣсно и